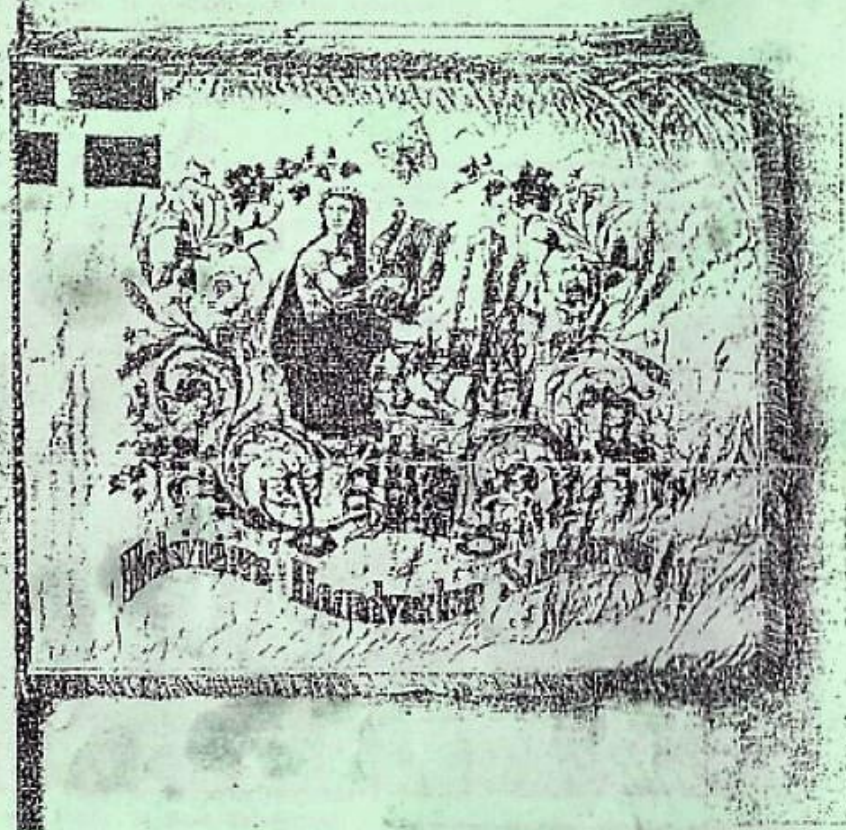

Helsingør Håndværker Sangforenings første fund.

1988 - 2018

Helsingør Håndværker Sangforening

1848 - 1998

150 års jubilæum

Nr. 3. Fiskernes Morgensang.

1 Nat- lens dæm- mel- hed er sunder-
2 Hav som vi- ge- lig be- linder

1 Morgen- so- lens alt op runder
2 al- le di- ne her- re Lønne

1 Her- lig o- ver G- der her
2 og dens skøn- der Liv og Lyst.

1 glæde vi fra Sø- en drage
2 vi- ge Hav vor føl- ledt Møder

1 Vi vil- le til- le Hjem det bage
2 lov be- stændig di- ne goder

1 med den Sangst- Lyk- kes gav
2 stemme til den Dø- ske Ryst

Helsingør Håndværker-Sangforening 150 år

Jubilæumsskrift

Udgivet af: Helsingør Håndværker-Sangforening, 1998

Redaktion: Finn Duus
Frank Bordal

Tryk: Privat PC-tryk
c/o Helsingør Håndværker-
Sangforening
Ove Mikkelsen
Fredericavej 5
DK 3000 Helsingør

Forsidemotivet er en sang som både er sunget i korets spæde barndom og som vi stadig øver og her på vores program. Som så meget andet smukt fra gamle dage er både tekst og noter håndlavet.

Bagsidemotivet er sangforeningens første fane, der fik en levetid på ca. 65 år. Vores nuværende fane er nu 70 år gammel og der bliver passet godt på den.

Dette jubilæumsskrift er trykt i 60 eksemplarer. *og til hører*

Finn Duus

Indholdsfortegnelse

sidenr.

Indholdsfortegnelse	3
Forord	4
Indlæg fra vores formand	6
Indlæg fra vores dirigent	7
Korets historie i korte og lange træk v/Frank Bordal	8
Protokolpluk v/Finn Duus	12
Korets udflugter og optræden i nyere tid v/Finn Duus	13
Billede af sangkoret i dag	20
Hvordan blev foregående jubilæer fejret v/Finn Duus	21
Indlæg fra en tidligere formand	26
Tidligere og nuværende nøglepersoner i sangforeningen	29
Avisbillede af "Stiftelsen"	31

Forord

Denne lille tryksag om HELSINGØR HÅNDVÆRKER-SANGFORENING, der er udgivet i anledning af sangforeningens 150 års jubilæum, henvender sig til flere forskellige personkredse.

Først og fremmest til korets egne nuværende medlemmer, til hvem den er en jubilæums gave. Vi har en hel klar forventning om, at medlemmerne er meget interesseret i, hvad der er sket i koret i både nyere og gammel tid.

Og så er der de gamle medlemmer eller måske mere korrekt betegnet de tidligere medlemmer, idet ikke alle forhenværende medlemmer er holdt op på grund af alder. Sidstnævnte vil helt klart kaste sig over "værket" om ikke andet for at finde fejl og ukorrektheder, hvilket man også skal være særdeles velkommen til. En del af kildematerialet stammer nemlig fra det "man" tidligere har indsamlet i forbindelse med foregående jubilæer og lignende. De forhenværende ikke "gamle" medlemmer kan måske genfinde glæder ved deres tidligere medlemskab, som de i mellemtiden måtte have glemt, og dermed ligefrem få lyst til at komme igen!

Herudover vil der sandsynligvis være en hel del mennesker i Helsingør og Omegn, der måtte vise interesse for "værket" enten af rent lokalhistoriske grunde eller fordi man har eller har haft familiemæssige eller andre nære relationer til sangforeningen.

For alle interesserede gælder det, at har man en interesse i, at dykke yderligere ned i "historien", så er man velkommen til at tage kontakt til et medlem af redaktionen eller bestyrelsen, der har mulighed for, at grave et spædestik dybere i de historiske kilder og måske fremfinde flere ting af interesse for den enkelte.

Vi har stadig og vil stadig have meget kildemateriale at øse af, ikke mindst takket være vore tidligere medlemmer, der med stor omhu har passet på de gamle protokoller m.v. og i et vist omfang allerede har overdraget meget af det til Helsingør Museum.

Til slut vil vi takke alle, der på den ene eller anden måde, aktivt har bidraget til, at vi idag kan sidde med dette jubilæumshæfte i hånden, vist nok det første af den art i foreningens 150-årige historie...

Redaktionen

Koret til blomsterfest i Store Heddinge den 8. juni 1991.

Indlæg fra korets nuværende formand, Ove G. Mikkelsen

Jeg ville ønske, at jeg havde samme evner som Janus! Janus hed den romerske gud for al begyndelse, og som årets første måned derfor blev opkaldt efter. Janus kunne se både tilbage og fremad i tiden - en nyttig egenskab her ved et 150 års jubilæum.

Hvis tiden gik lige så hurtigt i "gamle dage" som den gør i dag, så er de 150 år gået meget hurtigt. Men dog ikke hurtigere end at Helsingør Håndværker Sangforening har nået at sætte sine spor.

Fra en pompes start i 1848 - hvor enhver håndværkmester med nogen sangstemme og med respekt for sig selv var medlem af Helsingør Håndværker Sangforening - og til i dag - hvor 19 aktive sangere og en ikke mindre aktiv dirigent holder de stolte traditioner i hævd, omend på en alternativ måde - er der bygget et foreningshus som stadigvæk er Helsingør Håndværker Sangforenings stolthed, vel nok den eneste af sin art i Danmark. Der er bygget stiftelse, hvor betrængte enker efter håndværkmestre kunne finde bolig. Der har været drengekor med meget mere.

Ønsker nogen at fordybe sig i fortiden, kan det ske på Helsingør Bymuseum, hvor Helsingør Håndværker Sangforenings første protokol og første fane er udstillet. Jeg er ikke nogen Janus, så jeg ved ikke hvad fremtiden bringer til os, men jeg ved hvad jeg ønsker den skal bringe. Helsingør Håndværker Sangforening skal bestå, udvikle sig med tiden og forynge sig.

Vi skal bevare vort "sangforeningshus" og den gode, til tider rå, men kammeratlige omgangsform, og vi skal frem for alt synge ud ad karskens bælg. Vi skal synge så det høres vidt omkring og tiltrække andre sangfugle, som gerne vil være med i sangen.

Helsingør Håndværker Sangforening er et mandskor. Det stilles der ikke spørgsmål om, men det forpligter. Det forpligter bl.a. til professionalisme, til udholdenhed, til en vis ædruelighed og til kærlig omgang med kvinder.

Lad os feste!

Ove G. Mikkelsen
Formand

Kære sangforening.

Ved tilfældighedernes spil var det mit nummer, der blev trukket, da sangforeningen skulle have ny dirigent i 1978. Sammen med andre i foreningen blev det så mig, der skulle præge begivenhederne frem til denne dag. Helsingør Håndværker Sangforening er stiftet knapt en halv snes år efter, at den første sangforening på dansk grund så dagens lys og er således blandt de ældste stadig fungerende sangforeninger. Man kan sige, at foreningen er en lille del af vort lands historie. Jeg er bevæget og føler det som en stor ære at være med til at bringe koret over tærsklen til en ny 150 års periode.

I denne historiske synsvinkel har et par ting altid været nærværende for mig:

Det ene er sangforeningens fortsatte trivsel og eksistens. Det handler om den stadige tilgang af yngre kræfter, der nødvendigvis må ske. Da jeg kom i foreningen, havde man været heldige. På grund af tilgang af helt unge var generationsskiftet allerede i gang, og alt så lovende ud. Alligevel oplevede vi en stagnation, da vi af forskellige grunde mistede både "gamle" og "unge" sangere. Vi havde dog held med tilmeldingen igen.

Nogle sangere har været dygtige til at få nye folk til at melde sig. Jeg på min side har forsøgt, at tage godt imod de nye og hjælpe dem tilrette bl.a. med at komme ind i vort store repertoire og med at opfylde de sangmæssige krav, vi må stille til den enkelte.

Hvor står vi så i dag? Vi står der, hvor vi hurtigst muligt skal ud for at finde nye yngre folk; for arbejdet for sangforeningens eksistens ophører aldrig.

Den anden ting har været at videreføre den sangmæssige tradition. Vi synger i en genre, som er skabt og dyrket i de toneangivende mandskor i forrige århundrede, og som også Helsingør Håndværker Sangforening brugte, hvad man kan se i de gamle nodebøger. Op til i dag har vi sunget Kuhlau, Marschner, Grieg, ja, der er så mange andre, der kan nævnes: Kjerulf, Heise, Pacius, som vi har haft fingre i. Flere endnu: Gade, Stenhammer, Hartmann, Södermann, Reissiger, Spohr og Schubert - og så ikke at forglemme: Bellmansange udsat for mandskor. Fra dette århundrede endvidere Nielsen, Hellmuth og ikke mindst Oskar Gyldmark og endelig det rytmiske repertoire, der har vundet indpas i vor tid, og som ikke er udgivet af danske forlag! Det er et helt bevist valg af et repertoire af førstehånds a cappella mandskorsange, der følger og fortsætter en historisk tradition.

Til sidst en tak til sangerne for den mangesidige indsats omkring foreningen og jeres loyalitet. Også en tak til dem, der brugte år af deres fritid hos os, men som valgte andet. Jeg sender også en taknemmelig tanke til dem, der ikke er mere.

Hilsen og til lykke fra jeres dirigent
Poul Emil Nielsen.

HELSINGØR HÅNDVÆRKER SANGFORENING'S historie i korte og lange træk v/Frank Børdal

Når vi i år som Helsingørs ældste sangforening og Danmarks næstældste herrekor kan fejre 150 års jubilæum, er det ikke svært at regne baglæns og finde frem til, at foreningen er stiftet i 1848. Nærmere bestemt den 30. januar.

Der udbryder revolution i Europa..

Men også på anden måde er 1848 et historisk mærkeår. Christian 8. døde 20. januar og efterfulgtes af Frederik 7. I Frankrig blev "borgerkongen" Ludvig Filipp styrtet den 24. februar. Februarrevolutionen bredte sig hurtigt til Centraleuropa. Der krævedes pressefrihed - folkevæbning - frie parlamenter. Den tids venstrefløj, de liberale, krævede herhjemme enevældens afskaffelse og en fri forfatning. I de tyske delstater krævedes et tæt tysk forbund omfattende Slesvig-Holsten og en fælles tysk nationalforsamling.

og "fløjsrevolution" i Danmark...

På et møde i Rendsburg den 18. marts 1848 for hertugdømmernes stænderdeputerede krævedes Slesvig optaget i det tyske forbund. Man enedes om at sende fem mand til København for at stille fem krav heraf en fælles Slesvig-Holsten forfatning og Slesvigs optagelse i det tyske forbund. Den 21. marts sejlede de fem deputerede med dampskib fra Kiel mod København. Den 20. marts afholdtes i Casino i København et folkemøde, hvor kravet til en fri forfatning og afskaffelsen af enevælden blev formuleret. Næste dag gik en deputation i spidsen for en større folkemængde til kongen, Frederik 7., med kravene. Kongen var imødekommende og lovede en fri forfatning fælles for Danmark og Slesvig og at Danmark og Slesvig skulle forblive evig udelt sammen.

"Ånden fra 48" giver vor nyfødte sangforening "vind i sejlene"....

Dette var situationen da deputationen fra Slesvig-Holsten ankom til København den 22. marts 1848. To dage senere fik de det svar, at kongen ville give Holsten en fri forfatning som en selvstændig tysk forbundsstat. Men Slesvig skulle knyttes til Danmark ved en fælles fri forfatning. Konflikten var en realitet og kort efter startede 3-årskrigen.

Alt dette skabte en national vækkelse - "Ånden fra 48". Og netop denne nationale vækkelse kom til at betyde, at vor nyfødte sangforening hurtigt voksede sig stor og stærk. Sangforeningen blev stiftet på initiativ af malersvend Thomas Andersen, som nogle måneder i forvejen havde samlet otte sangere, der under ledelse af musikdirektør F. Wilhelm indøvede fire-stemmige sange. Da flere sangere kom til huse i koret blev øvelserne flyttet fra Wilhelm's private bolig til Borgerlig Forenings i Lundegade. Her blev foreningen så stiftet.

Ved stiftelsen den 30. januar var der 19 medlemmer. Kort efter startede 3-årskrigen og den før omtalte nationale vækkelse og interessen for at høre fædrelandssange gjorde et medlemstallet ved årets udgang var vokset til ca. 200 både aktive og passive.

og sangkoret optræder offentligt og samler ind til velgørende formål...

Allerede den 30. marts samme år var sangerne under Hr. Wilhelm's ledelse så god uddannede, at de kunne træde offentlig frem og afsynge en sang ved 2. Jægerkorps afrejse til krigen. Senere hen under krigen's forløb gaves koncerter til fordel for sårede og faldnes efterladte og temmelige betydelige beløb kom på denne måde det smukke formål til gode. Mange komiteer og foreninger har i de første år modtaget assistance af foreningens kor, der altid med velvillighed stillede sig til disposition, når det gjaldt gode formål, bl.a. sang koret en tid lang årligt nytårs- og pinsedag en hymne i byens kirker, hvortil teksthæfter solgtes ved indgangen, og der var ikke mangel på tilhørere, når salget af disse småhæfter i flere år var i stang til at give et overskud på 50 - 70 rigsdaler, som så deltes mellem velgørende foreninger, Helsingør Børneasyl, Fire Skillings Selskabet, Plejeforeningen og fattiges Bespisning nød således godt heraf.

Foreningens virksomhed indadtil bestod nu i en længere årrække i afsyngelse af kvartetsange og enkelte større ting med orkesterledsagelse ligesom Foreningens flittige dilettanter ved deklamation og opførelse af små komedier og lignende med liv og lyst udfyldte programmet ved foreningens talrige aftenunderholdninger og sammenkomster.

468 medlemmer med emblem og Kongelig Hofleverandør.....

I året 1850 vedtog man at anlægge et emblem, som skulle bæres ved samtlige fester, samme år havde foreningen det anseelige antal af 468 medlemmer. Samme år foretog sangforeningen en udflugt, hvor man først vandrede til Gurre, hvor man nød den medbragte med akkompagneret af sang. Herefter drog man videre til Fredensborg i vogn. Ved søen mødte man tilfældigvis Frederik den Syvende, som var ved at gå om bord i sin båd. Sangforeningen greb muligheden og henvendte sig til majestæten og udbad tilladelse til at afsynge et par sange til dennes fornøjelse og netop den sang, man specielt havde indstuderet til majestæten's ære, og som skulle have været afsunget under spisningen om aftenen.

Kongen gav sin tilladelse, hvorefter sangkoret smukt udførte sine sange til kongens fulde tilfredshed. Efter dette intermezzo drog man videre til dagens program

Stiftelsen begynder at tage form....

Den udadvendte velgørenhed, sangforeningen siden sin start havde praktiseret, blev fortsat de følgende år. Gradvist opstod tanken om også at hjælpe trængende indenfor foreningen og da en koncert i 1854 havde givet et overskud på 110 Rd, vedtoges deraf at danne en grundfond til en stiftelse under navnet:

Helsingør Haandværkere Sangforenings Legat for trængende Haandværkere og deres Familier.

Når kapitalen havde nået en størrelse på 500 Rd. skulde renten på stiftelsedager den 10. maj uddeles.

Den første uddeling fandt sted allerede efter 2 års forløb. Imidlertid besluttede en

generalforsamling i 1859, at renten ikke mere skulle uddeles, men tillægges kapitalen, så man ved gunstig lejlighed kunne købe en ejendom. Dette skete allerede i februar 1861, da ejendommen Sct. Annagade nr. 69 og Lundegade 10 - 14 af sangforeningens midler til at bygge sit eget hus for, og ved salg af overflødige grunde, ved afholdelse af bazarer og koncerter, samt ved at iværksætte en indsamling blandt byens borgere og institutioner, hvoraf mange ydede stiftelsen et fast årligt bidrag, nåede man så vidt, at grundstenen til den første bygning kunne nedlægges den 21. oktober 1866 af daværende borgmester, etatsråd Olrik.

Stiftelsen bliver ejendomsbesidder.....

Grundstensnedlæggelsen formede sig meget højtideligt. Kl. 4 om eftermiddagen samledes foreningens medlemmer på Sct. Olaf Kirkeplads, hvorfra man med et musikkorps og Foreningens fane i spidsen begav sig til den med flag, vimpler og grønt smykkede byggeplads på hjørnet af Lundegade og Peder Frandsensstræde, hvor etatsråd Olrik efter nogle smukke ord indmurede det blyindfattede dokument, hvorefter sangerne sang en sang skrevet til lejligheden. Bygningen opførtes af af muremester, løjtnant Chr. H. Trapp, som afleverede bygningen færdig til indflytning påskedag 1867. Allerede året 1868 kunne man opføre en tilbygning, som stod færdig til indflytning april 1869, således at man nu lejt rådede over 16 lejligheder, som dels var friboliger og dels udlejedes for en meget lille husleje.

Først er det hele ved at gå op i penge...

1890 opførtes en bygning med lokaler til afholdelse af sangundervisning, bestyrelsesmøder, arkiv o.s.v. Med etableringen af stiftelsen blev foreningens formål i væsentlig grad forandret, og det kan ikke nægtes, at stiftelsens økonomiske fremgang for en del skete på bekostning af sangforeningens musikalske udvikling. Man stagnerede, det økonomiske udbytte var hovedfaktoren ved koncerterne. Traditionen tro holdt man sig udelukkende til kvartetsang med forskellig vokal eller solistassolance. Indenfor denne ramme virkede foreningen i en lang årrække med vekslende held, indtil foreningens 50-årige jubilæumsfest i 1898.

men så støder der damer til....

En sangerfest, der blev afholdt samme år gav stødet til en ny udvikling. Forsøgsvis dannede man nu et damekor, som sammen med herrekoret opførte bl.a. i. P. E. Hartmanns "Hinsides Bjergene" for blandet kor og orkester under ledelse af dirigenten Bohemann (Helsingborg). Men endskønt forsøget faldt ganske heldigt ud, førte det dog ikke stort videre, før end et planmæssigt samarbejde mellem Helsingør Damekor og Sangforeningens Herrekor kom i stand under den daværende dirigent, premierløjtnant L. Beck's ledelse. Under hr. Beck's taktstok gik begge kor godt frem, og nu fulgte en periode med rivende udvikling i musikalsk henseende.

Damerne udskiller sig senere....

Senere udskilte damekoret sig fra herrekoret, men under de forskellige og dygtige dirigenter arbejdedes støt og roligt videre. Der blev også holdt mange store Folketester i Gl. Kongenshave med bl. a. Valfeltelt, Thetelt, Dansetelt, Restaurationstelt, Karrusel, Skydetelt m.m. Om Aftenen var Festpladsen oplyst af hundredvis af kulørte Lygter i Træerne.

STIFTELSEN bliver 100 år og er i forfalden stand.....

Da året 1966 nærmede sig, hvor Stiftelsen kunne fejre 100 års jubilæum, besluttede de bestyrelsen med formanden Axel E. Jensen i spidsen at flytte den årlige efterårsfest til lørdag den 22. oktober 1966 og så på denne dag fejre 100 års jubilæet. Til festen indbød man stiftelsens beboere, der sammen med sangerne og deres koner fik en god og fornøjelig koncert- og festaften. Mandskoret startede koncerten, næsten selvfølgelig med "Hyldet til sangen" og sluttede første del af koncerten med den fejende "Sangermarch". Året før havde foreningen startet et børneko. Det fik en fin debut efter pausen og høstede fortjent bifald.

Koncerten kulminerede og sluttede med fremførelsen af "Sommer i Tyrol" med børnekor og mandskor, der sammen dannede et femstemmigt kor. Det blev et festligt punktum med stærkt bifald og overrækkelse af blomster til den dygtige dirigent Knud S. Lohse.

Efter koncerten fortsattes med dans og fornøjelig underholdning ind mellem dansene.

Foreningen manglede midler til modernisering af stiftelsen, f.eks. indlæggelse af centralvarme og forbedring af de sanitære forhold, så øverst på ønskesedlen ved dette jubilæum stod kontante bidrag til disse formål.

Fra vores gamle arkiver er vi stødt på den tale som formanden Axel E. Jensen holdt dengang:

"Når vi i dag fejrer Helsingør Håndværker Sangforenings Stiftelse 100 års jubilæum for grundstens nedlæggelse, vil vi i korte træk gå tilbage til tiden omkring grundstensnedlæggelsen.

Det var en trist tid for Helsingør i 1866. 1863 (altså 3 år forinden) blev Christian d. 9. udnævnt til konge (45 år gammel) og allerede året efter kom krigen i 1864. Der var landesorg over de mange dræbte og sårede og smalhans i mange hjem, ikke mindst hos de fattige.

En anden ting som særlig havde ramt Helsingør var Sundtoldens ophør i 1857, altså 9 år forinden. Helsingør var fra et være en rig by nu pludselig bleven en meget fattig by.

Disse to ting krigen og sundtoldens ophør skabte stor arbejdsløshed og dermed fattigdom både for byens styrelse og dens indbyggere.

Samtidig var den tids hygiejne megen slet. Mange steder var der ikke nedlagt kloaker i gaderne, men der var en rende midt i gaden, hvor spildevandet løb ud. Og når vi tænker på datidens retræder, over åbne kuler, hvor rotterne levede et herligt liv.

Der var jo megen sygdom dengang, særlig Tuberkulose. Når man læser dødsannoncerne fra 1866 var der alt for mange der døde i en ganske ung alder. Ved 50 års alderen eller derunder blev et menneske dengang regnet for meget gammel. Når en mand var udsiddt eller ramt af sygdom og hans indtjeningsmuligheder var udtømt, havde man intet andet tilbage at søge fattigvæsenet. Her kunne "Stiftelsen" i mindre omfang erstatte A-kasse, sygekasse og folkepension.

Protokolpluk v/Finn Duus

Bestyrelsesmøde den 19/2-1907 i sangforeningen:

"I Anledning af at tvende henværende Kellnere have søgt Optagelse som Medlemmer af Foreningen, vedtages det at fastholde den tidligere Kotume ikke at optage Kellnere i Foreningen."

Berufsverbot? Var man bange for at tjeneren fra ens stovværtshus vidste for meget om een?

Bestyrelsesmøde den 17/2-1922 i sangforeningen:

"Det vedtoges at afholde Karneval Fastelavnsmandag i Industriforeningens Festsal. Det overdroges Firmaet Lybke at arrangere Optøget."

Kan man også hyrede folk til at gå rundt med roslebassen?

Bestyrelsesmøde den 17/5-1923 i sangforeningen:

"Formanden A. J. Ohland meddelte, at han i Anledning af Sangkoret's private Fester havde indrykket et Avertissement i Bladene for at tage Afstand eller rettere vejlede Publikum med Hensyn til disse Fester. Korformanden A. Filborna beklagede dette og fremkom med Sangkoret's Synspunkt i denne Sag."

Ved den kommende generalforsamling 17/3-1924 valgtes som ny formand "Blikkenslagermester Georg Poulsen med Akklamation". Hr. Møllermester Sørensen takkede Hr. Ohland for den Tid Hr. Ohland havde stillet i Foreningens Bestyrelse og for den Næderhed med hvilken Hr. O. havde været taget Foreningens Interesser....

Lange leve sarkasmen og hvilket eftervæle at få.....

"Reglement for Sangere i Helsingør Haandværker Sangforening:

I
Sangerne møder Sangstævnerne Kl. 19.30. Saafremt der mødes 15 Minutter over den fastsatte Tid erlægges en Bøde af 25 Øre til Sangkassen.

II
En Sanger, som er blevet optaget som Medlem har Ret til at deltage i Sangstævner, og Ret til Tildeling af Sangkassens Midler, efter de Gange han har mødt til Sangstævnerne.

III
Ved Udeblivelser fra Sangstævner er kun Arbejde og Sygdom gyldige Grunde.

IV
Korformanden fører nøjagtig Bog om Tilstedeværelse eller Udeblivelse fra Sangstævnerne.

V
Saafremt en Sanger udebliver 4 gange følgende fra Sangstævnelse, uden gyldig Grund, skal han tilskrives. Hjælper det ikke, maa han udtræde af Koret.

VI
Hvis en Sanger har Gæld til Sangerkassen, fradrages dette hans eventuelle Tilskud til Sangstævnerne.

Saaledes vedtaget på halv aars Mødet den 4. Maj 1943."

Tenk at man frivilligt kunne vedtage sådanne restriktive Regler på 2 Aar's Dagen for Befrielsen?

Korets optræden og udflugter i nyere tid v/Finn Duus.

Hvad sker der i en sangforening som Helsingør Håndværker Sangforening ?

Ja, ligesom i private hjem kender vi både til hverdag og fest. Hverdagene afvikles hver torsdag aften i sangforeningslokalet, Peder Frandsensstræde 1 i tidsrummet kl. 19,30 - 22,00. Vi kommer aldrig i gang med det samme. Dels fordi det er meget hyggeligt at småsludre lidt og dels fordi Poul gerne skulle kunne nå at samle et par sangere om en stemme, som han kan begynde med. Det handler nemlig også om at lære nye sange og det foregår inde i salen en stemme ad gangen rundt omklaveret. Da vi jo er 4 forskellige stemmer i vores herrekor, sidder kormedlemmerne til de øvrige 3 "stemmer" og hygger sig i "slyngelstuen", hvor det er muligt at drikke øl. Eller også er nogle af dem slet ikke kommet endnu. Der er desværre også medlemmer, der ikke dukker op.

Det er en meget lang og opslidende proces, hvor vores dirigent Poul virkelig viser, hvilket tålmodigt stof han er gjort af.

Og hvornår er vi så på udflugt med koret? Hvornår og hvor fester vi? Ja, læs her...

Turen til Sassnitz via Trelleborg.

Lørdag den 24.09.88 var vi med damer inviteret til vort svenske venskabs kor i Trelleborg, hvorfra vi straks ved middagstid skulle videre med en mindre færge til Sassnitz i det gamle DDR. Straks vi var kommet ombord gik vi i gang med at øve os sammen med svenskerne. Det foregik i forstævnen - Indensklubs. Først da blev vi rigtig opmærksom på vejret. Vindstyrke 22! Det var svært at holde sig på benene medmindre man brugte den ene hånd til at støtte sig til loftet med. Den anden holdt fast i de kopierede sangblade (vi havde glemt vores sanghæfter hjemme i sanghuset). P.g.a. søsygen blev der stor mandefald ved denne prøve. Pudsigt nok var det "kun" svenskerne, der måtte bukke under. Vi danskere husker tydeligt de klokkerene toner, der kom ud af klaveret, da en svensker i sidste øjeblik måtte ofre i en papkasse, der tilfældigvis stod ovenpå klaverets højre side.

Senere fik vi dejlig varm mad. P.g.a. søgangen ankom vi ca. 2 timer forsinket til Sassnitz, hvor vi blev modtaget af borgmesteren. Vi spadserede alle de få km ind til Bergstrasse, hvor Jugendklubhaus Lindenhof lå. På trods af forsinkelsen blev vi budt velkommen med korsang lige så snart vi trådte ind af døren.

Efter koncerten var tyskerne vært ved et pølsebord med øl og snaps. P.g.a. forsinkelsen vendte brødet begge ender op ad, men vi skyldte det bare ned med øl og snaps. Vi var alle ret imponerede over "Kellnerens" fascinerende måde, at bruge sin skænkeprop på. En ret så "Kent" person i koret fandt en glimrende teknik efter hvilken begge arme gik som stempler i en totaktsmotor. Da vi endelig skulle nå sidste færge tilbage til Trelleborg tog borgmesteren ingen chancer, men fik skaffet en bus, der førte os alle helskindet tilbage til færgen. Det østtyske paspoliti forstod ikke dansk humor. Men de forstod borgmesterens gestikulerende fakter, der betød at alle skulle med færgen... Hjemturen var næsten lige så humørfyldt som udturen. Nu begyndte benene også at vakle under os danskere, men det var ikke p.g.a. søsygen, selvom stormen næsten ikke havde løst af.... Kent's bord kunne nu ikke længere stå for presset af hans sovende hoved, hvorfor det brød sammen - altså bordet - og smadrede en masse dejlige toldfrie flasker. Finn Duus nød den gratis højfjeldssol og Ausbjørn den specielle service på 1. klasse. Hvordan vi ellers kom hjem? Det må guderne vide - eller vores koner...

Isbjørn danser med Ausbjørn. Eller omvendt? Rygtet ville vide, at det var den ophidsede admiralsklædte Kellner, på 1. klasse, der lokkede Ausbjørn ud på dansegulvet med Isbjørnen. Kellnerens ophidselse skyldtes, at Ausbjørn ikke havde lyst til at nyde andet på 1. klasse end sine egne toldfrie guld-bøjere. Det er Ausbjørn i den mørke dragt...

For et par år siden deltog vi i et officielt arrangement, der hed Holland i Helsingør. Her er vi i Stengade sammen med andre ved at stille op til optog gennem byen.

Ved Børnehjælpens Familiefestival i Smørhullet den 25/5-91 modtager vi publikums bifald efter at have sunget '14 mand og Hera'. Den "rigtige" ølvogn er "stand by".

Den 23. maj 1993 arrangerede vi vores efterhånden traditionelle "Majarrangement" med "Bellman" som tema.

23. september 1990 havde vi en udrykning til Hör i Sverige, hvor vi øvede os en hel uweekend sammen med Trelleborg og Harmonien i Malmø. Koncerten om søndagen blev afholdt i middagspausen over for et mildest tal måbende publikum på et plejehjem.....

I flot solskinsvejr på Bakkens Friluftscene sammen med vore svenske venner fra Trelleborg. En rigtig dejlig søndag den 23. maj 1992. Først havde vi skovtursfrokost i dyrehaven. Denne gang havde vi glemt snapselglassene... Efter koncerten gik vi på bakken.

Her er vi også sammen med svenskerne. Vi står uden for det nu nedlagte plejehjem i Ålsgårde. Året er 1988.

Søndag den 16. september 1990 havde vi sammen med Harmonikaklubben og Kvindekoret en flot koncert i Toldkammergården. Helsingør Dagblad skrev: "Succes - ja, arrangementet lader sig faktisk ikke beskrive bedre end med dette lille ord. Ikke så meget som en eneste stol forblev ubenyttet, ikke så meget som et eneste stemmebånd stod uvirksomt hen. Hovedpersonerne ved Syng-med var naturligvis Helsingør Håndværker Sangforening, disse prægtige karle med deres bassede stemmer o.s.v. En god og vigtig rolle spillede imidlertid også Henry "Solskin", hvis tilnavn passede fint den skønne dag.

Sangforeningens tidligere Jubilæer v/Finn Duus

Det ligger i sagens natur, at sangforeningen i løbet af de mange år har haft lejlighed til at fejre mange jubilæer. Nogle knap så runde som andre.

Men blev de så fejret på behørig vis? Det må vi sige klart ja til. Foreningen af Livsnydere i Helsingør, FALIH; blev først stiftet i 1993, men tidlig forløber har uden tvivl Helsingør Haandværker-Sangforening, HSSH, været en tidlig forløber for den fornøjelsesforening, ikke mindst når der skulle fejres jubilæum. Jubilæerne er her beskrevet ud fra det kildemateriale, der har været tilgængeligt.

25 år (1873)

Den "smukke festlighed" er beskrevet Dagen efter, Fredag den 31/1-1873 i Helsingør Avis. Den indledtes med at "Publicum samlede sig talrigt kl. 6½ i Theatret, hvor Bestyrelsens Formand, Consul Ulstrup, omringet af Sangerne og en flagemykket Skovdecoration i velvalgte Ord gav en Oversigt over Foreningens Virksomhed i den lange Aarrække." I sin Tale fremhævede Consulen navnlig afdøde Hoforganist Liebe samt Foreningens Æresmedlem Bogholder Madsen. Sidsnævnte, der nu var flyttet til København, havde netop tilstillet Bestyrelsen en gave på 100 Rd til stiftelsen. En Gestus, der sikkert ikke har hemsnet, men mere fremmet fremhævelsen. Derpå blev en sang på 5 vers, forfattet af Consul Ulstrup, afsunget af Publicum.

Herefter udførte Foreningens Sangere tvende Sangnumre og "det godt besatte" Orchester flere Musiknumre. Kl. 9 3/4 begav man sig i Procession gennem Gaderne ledsaget af Musik og Fakler til de Kongl. Skydeselskabs rummelige Localer, hvor et Festmåltid på henvend 150 Couverter fandt Sted og hvor den livligste og gemytligste Stemning herskede.

Consul Ulstrup bad velkommen og åbnede Skaalernes Række med et leve for Hs. M. Kongen, idet han udtalte Ønsket om at denne maatte opleve det Haabs Opfyldelse, som deles af hele Folket, at hvad, der ønskede at være samlet under den danske Krone snart maatte forenes under denne. Herefter blev sunget endnu en sang forfattet af Consul Ulstrup og derefter skaalet for baade Stifterne af Foreningen, Fædrelandet, Hæren og Flaaden, Sangerne, Dilletanterne og Foreningens Bestyrelse.

Dagen mindedes desuden ved Flægning fra mange Bygninger.

40 år (1888)

Følgende var indrykket i Helsingør Dagblad i januar 1888:

Helsingør Haandværker Sangforening fejrer sin 40-Aarige Stiftelsesdag ved en selskabelig Sammenkomst i Jernbanehotellet den 30. d.M. Det Nærmere erfares hos Foreningens Kasserer, Hr. Hættefabrikant Olsen, Stengade, hvor adgangskort 1 Kr. 50 Øre kunne erholdes indtil Lørdag Aften den 28de ds. Bestyrelsen.

50 år (1898)

Fra dette jubilæum viser vi den uforsælskede udgave af annonceringen af festlighederne:

Koret i dag. Bagest fra venstre: Søren Johansen, Finn Truels Jensen, Axel Vogt, Ørn Simonsen, Frank Børdal, Poul Nielsen, Auebjørn Simonsen, Christian Lodal Jensen, Mogens Weismann, August Marker, Erik Mikkelsen. Forrest fra venstre: Preben Germansen, Erling Tang, Gert Dyrhøberg, Finn Duus, Ove Mikkelsen, Bent Møller. Fraværende: Peter Soelberg og Jørn Triløbe.

50-aarige Stiftelsesdag

afholdes Lørdag den 23. Januar 1938 Kl. 7½
en festlig Aftenunderholdning
paa Teatret.

Programmet vil komme til at bestaa af:

Prolog.

Afsælgelse af Kantele

(Havet Kor, Orkester. Solist: Hr. O. de Lichtenberg.)

Kvartetsang.

Koncert af stort Strøg-Orkester

under Ledelse af Hr. Koncertmester Fr. Schneider-Petersen:

Billetter a 1 Kr. for Damer til alle Pladser — Medlemmer have gratis Adgang — afdags Søndag den 23. de. Kl. 1 i Sædvanligens Lokale i Peter Frandsensstræde. Det bemærkes udtrykkelig, at altsat Medlem foreligger kun til at se og høre, og at altsat ikke alle Pladserne bliver optagne, kan man gøre Regning paa yderligere at afholde Billetter.

Søndag den 24. Januar Kl. 5½

afholdes

Festmåltid paa Skydebanen.

Afsat til Festsang og hellige for d'Her. Kestner W. Larsen, Kiersteds, og P. la. Nielsen, Hjersteds, have ogsaa Billetter a 3 Kr. for Damer. Der vil ogsaa være solgte ca. 250 Kyster, og Listerne skides Hverdag Aften den 24. de. herefter Telling kan ogsaa ske paa en Supplementsdag. De paa denne legende Deltagere vil ogsaa dog ikke garantere Plads.

Efter Festmåltidet

Bal fra Kl. 9 til 2.

For alle Foreningens Medlemmer med Hustru og Børn have gratis Adgang. Damsbilletter afholdes ligesom Søndag den 23. de. i Sædvanligens Lokale afdags med Billetsat til Aftenunderholdningen.

DR. STYREKSEN.

60 år (1908)

At det originale 8 fløjede program indbydes der til Jubilæumskoncert, Søndag den 26. januar 1908 Kl. 7 i Goodtemplar-Salen.

Der medvirkede Helsingørs Damekor, Koleratursangerinden Frk. Elna Bergmann, Barytonsangeren Hr. Ernst Schönberg, Bassangeren Hr. Blaamann, Helsingørs Regimentsmusik og københavnske Musikere. Ved Klaveret: Fru Vibeke Steen.

Efter Fest-Polonaisen, skrevet af Joh. Svendsen, opførte man Kong Skjold, for Solo, Kor og Orkester (Diget af Carl Ploug). Musikken var skrevet af Immanuel Koefted. Herefter fulgte TORNEROSE. DRAMATISK DIGT AF CHR. RICHARDT. Digtet var på 4 sider og var sat i musik af P. Heise.

Uroligt så kulturelle vi var den gang!

75 år (1923)

Til dette jubilæum blev der arrangeret et festmåltid på Hotel Øresund med efterfølgende bal for foreningens medlemmer med damer. Bestyrelsen havde forlods besluttet, at festmåltidet aflyses, hvis ikke mindst 50 deltagere tegner sig. Det besluttedes endvidere at indbyde til festmåltidet foreningens 5 æresmedlemmer samt de 4 bladets redaktører.

Kom ikke og sig at vore gamle bestyrelseskolleger ikke havde blik for den gratis omtale man ad denne vej kunne opnå!

80 år (1928)

Der blev i dagens anledning musiceret af Helsingør og Omegns Orkesterforening. Musikerne blev inviteret på kaffe m.m. Om aftenen samledes sangerne med bestyrelse til en lille tvangsfri fest i sanglokalet.

I dagens anledning indløb flere telegrafiske lykønskninger fra andre sangforeninger.

Bestyrelsen blev enige om ved den kommende generalforsamling at foreslå

Brygger Carl Heise, Wilbroe

udnævnt til æresmedlem.

Der har vel ikke været "klirrende" dagtænker ved den beslutning.....

100 år (1948)

Dette meget runde jubilæum blev selvfølgelig også fejret på behørig vis. Lørdag den 24. januar kl. 19.00 blev der afholdt en stor Jubilæumskoncert i Industriforeningen, hvor de medvirkende var: Kapelmester Henrik Clausen og hans orkester, Koncertsanger Johs. Wahl og Helsingør Haandværker Sangforening under ledelse af dirigent S. Jensen. Dagen før koncertens afholdelse blev der imidlertid afsendt et brev fra KODA til sangforeningens formand, der dengang hed Murermester E. Grønnemose. I brevet skulle formanden "omgående meddele, om der er Adgang for andre end Foreningens Medlemmer, da der ellers må erlægges en beskedet Musikafgift på kr. 20.00". Grønnemose fik den 26/1 straks svaret på henvendelsen og henviste til Centralforeningen for Sjællandske Provinsbyer. Afleverede den 30. januar 1948 - på selve jubilæumsdagen - afsendes der et nyt brev fra KODA, der anerkender vores besvarelse for så vidt angår KODA's Overenskomst med Dansk Sangerforbund. Imidlertid gælder aftalen ikke for det efterfølgende bal, som der nu forlange kr. 10,00 for. Om vi nogensinde fik betalt dem melder historien ikke noget om.

På selve stiftelsesdagen, Fredag den 30. jan., blev der holdt Reception i vores lokaler i P. Frandsensstræde og Lørdag den 31. blev der afholdt Festmiddag i Hotel Øresunds Selskabslokaler.

Blandt de indbudte æresgæster til festmiddagen kan nævnes Borgmester P. Schiøtz, Politimester Wincker samt æresmedlemmerne, smedemester Th. Hualig, malermester Otto Sørensen, murermester J. Lilleballe, Lrs. M. Herlow, dirigent S. Jensen, formanden for centralforeningen for Sjælland, Ove Hansen, fhv. maler Moritz Christensen samt den lokale presse, alle med fruer. Herudover spiser sangerne gratis, medens deres damer skal betale kr. 7 og øvrige medlemmer med damer kr. 7.

På Frederiksborg Amts Avis' brevpapir er flg. lejlighedssang forfattet af "hag."

F Ø R O G N U Haandværker-Sangforeningens

100 Aars Jubilæum 1948

(Mel.: Kathinka, Kathinka.....)

Hvordan saa der ud i vor By mon den Gang,
da denne Forening blev dannet
Da følte hver Haandværkssvend inderlig Trang
til saadan lidt Alsang blandt andet
Hvis Halsen blev smurt i det ny' Bryggeri
saa stemte han straks i en glad Melodi;
men skolet var Stemmen ej altid til Sang,
saa af og til lød det forbandet.

Og Tidernes Tryk gjorde hjerterne stemt
af "Aanden fra otte og fyrrer"
Naar koret blev samlet, Besværet blev glemt
- man følte sig li'som lidt større,
og Sangen gav Livslyst og Mod og Humør
hos Haandværkerstanden her i Helsingør
Man sang, og man jubled og samlede nemt
en Kreds, som den Sang vilde høre.

Men den Gang var Livet forresten saa let,
imod hvad det siden er blevet
Da var rationeret ej hver Cigaret
og ej Selvangivelser skrevet
Da ku' man faa Kjoler saa skøn som en Drøm,
og da var der Masser af Mursten og Søm,
da havde vort Byraad et lille Budget,
og Skatter blev aldrig uddrevet.

Den Gang var der Strømme af Øresundstold,
og det gav til Byen Moneter
Man rejste til Sverrig foruden Kontrol
og kørte forud'n Speedometer
Lidt brysk var vel Chefen for vort Polit
- og ej som Hr. Winneken, som vi kan li'
Borgmesteren var bureaukratisk og kold
og ej som Hr. Schytz og Kong Peter.

Foreningen ledes foruden af Tvang
af Formanden, vor Grønnemose
Kassereren glædes ved Pengenes Klang
og fylder Foreningens Pose,
mens Aarum han fører en smuk Protokol
om Sang og Koncerter, men sjældent om Sold
Bestyrelsen hylde vi vil i vor Sang,
den frem Jubilæren kan lodse.

110 år (1958)

Jubilæumsfesten blev holdt på Marienlyst, hvor medlemmerne samlede til en middag. Foreningens daværende formand, muremester E. Grønnemose indledte talerrækken. Han var nok klar over, at 110 år ikke er noget rigtigt jubilæumstal, men når man har rundet de første hundrede år, må man vel også have lov til at tage de små tal med...

Den øvrige bestyrelse bestod af maler Chr. Larsen (næstformand), snedker G. Grønbeck (kasserer), malermester Axel Jensen, maler Knud Larsen, B. Ervolder og Poul Larsen.

Ved slutningen af middagen holdt dirigenten Knud Lohse, der samtidig er gammel skolelærer, frikvarter med forsamlingen på en meget sjov og humoristisk måde.

Efter spisningen uddelte formanden ærestegn til medlemmer, der har sunget i foreningen i 15, 20, 25 og 35 år.

Herefter spillede kapelmester Elton Pølgrens op til jubilæumskoncert med deltagelse af både mandskoret og det forholdsvis nystiftede drengekør.

Spisebilletten kostede kr. 10 og billetten til koncert og bal kr. 3.

125 år (1973)

Ved dette jubilæum havde foreningen 100 medlemmer, hvoraf 20 var aktive sangere. Bestyrelsen bestod af formand, seilmagermester Frode Jacobsen, kasserer, monter Bent Larsen, arkitekt Leo Baum Madsen, pensionist Henning Olsen og prøvemester Herluf Simonsen.

Jubilæet fejredes med en reception den 28/1 fra kl. 10-12 i sanglokalet og den 30/1 en koncert på Plejehjemmet "Kristinehøj", hvor æresmedlemmet og tidligere formand, muremester Grønnemose nu bor.

Herudover holdes der lørdag den 10. marts en jubilæumsfest i Skydeselskabets lokaler.

130 år (1978)

På bestyrelsesmøde den 18. januar 1978 blev det besluttet ved det kommende 130 års jubilæum, at foreslå Knud Lohse, der samtidig fejrede 25 års jubilæum, udmævnt til æresmedlem.

140 år (1988)

Der blev afholdt reception i sangforeningshuset lørdag eftermiddag, hvor vi bød på fadøl og sandwich. Hele koret's 17 medlemmer var forinden blevet fotograferet til Helsingør Dagblad, hvor Poul Larsen lod sig interviewe på sin sædvanlige ligefremme facon. Poul Larsen og Axel Jensen blev begge æresmedlemmer ved den lejlighed. Desværre måtte vi begrave Axel Jensen et par måneder senere.

(var han død?)

Mine 30 år i Helsingør Haandværker-Sang-Forening.

Lysten til koesang og foreningsliv kom hjemmefra, hvor min far sang i *Sjølund* i Aalsgaarde. Begge mine forældre var desuden aktive i andre foreninger. I midten af tresserne blev *Sjølund* opløst, hvorfor min far søgte optagelse i HHSF.

I foråret 1968 begyndte jeg at tage med min far til sang, men kunne først optages i koret den 2. juni da jeg fyldte 18 år.

Jeg mindes endnu, da jeg efter at have aflagt stemmeprov fik et skulderklap af dirigent Knud Lohse med bemærkningen: Du bør vide unge mand, at her i koret er vi også dus med dem, der drikker sodavand.

Som 18-årig var det noget af en oldingeklub at blive medlem af. Så vidt jeg husker, var der kun en sanger, der var yngre end min dengang 43-årige far. De gamle sangere havde faste pladser i "Slyngelstuen" og der var ikke pladser til alle om de små borde, den petroleumsfyrede kakkelovn fyldte også en del, men man kunne være heldig, at der var en syg, så man havde en plads en hel aften.

Havde der ikke været et par af de gamle sangere, der havde taget sig af mig, var jeg sikkert blevet sur og holdt op og derved gået glip af den oplevelse, det var første gang at have lært en ny sang og pludselig få den til at hænge sammen - klinge!

Da jeg havde sunget et års tid, startede min bror også i koret, og vi begyndte at trække flere og flere af vore jævnaldrende venner med, så i løbet af få år var vi næsten ligeså mange unge som gamle i koret. Dette medførte, at flere af de gamle holdt op, da de ikke brød sig om "den nye tone" i koret, mens andre var glade for nye stemmer.

I midten af halvfjerdserne var vi ca. 25 sangere, men da flere havde skifteholdsarbejde, var vi sjældent fuldtallige til aftenenerene. Med vores ungdommelige gå-på-mod forsøgte vi ofte at ændre ting i foreningen, blandt andet repertoiret, men de fleste forslag blev nedstemt af den siddende bestyrelse.

Vi planlagde derfor et kup ved førstkommande generalforsamling. Dette viste sig muligt, da vi i foreningens love så, at passive medlemmer havde stemmeret på lige fod med sangere. Dengang kostede det 10 kr. om året at være passivt medlem af foreningen, så vi fik koner, kærestes, slægt og venner til at melde sig ind og møde op til generalforsamlingen, hvilket medførte et enormt deltagerantal.

Næstformanden og to bestyrelsesmedlemmer var for valg, og da de blev erstattet af unge sangere, stillede formanden og det sidste bestyrelsesmedlem deres mandater til rådighed. Da vi ikke kendte ret meget til bestyrelsesarbejde, var vi ikke forberedt på denne udvikling og spurgte derfor af samme årsag formanden, om han ville modtage valg til bestyrelsen, hvilket han indvilligede i og blev valgt.

Der ventede den nye bestyrelse mange opgaver. Den første var selvfølgelig at arrangere en fest sammen med de nye passive medlemmer. Det blev en stor fest.

Et tidligere bestyrelsesmedlem, ar sat i et byggefirma, havde organiseret nogle faste borde til "Slyngelstuen" og de nuværende faneskebe til salen. Samtidig var kakkelovnene blevet erstattet med elradiatorer, hvilket gav plads til de fleste. Nu var det kun dirigenten og ølmændene, der havde faste pladser.

Den største opgave var nu at etablere et brugbart køkken, da det eksisterende kun var et lille mørkt hul med et bord, to gasblus og en lille køkkenvask med koldt vand. Til gengæld var der ved siden af køkkenet et arkivrum, fyldt med foreningens historier og en bunke gammelt, støvet skrammel. Bymuseet hentede det, der havde interesse, blandt andet den gamle fane og nogle fotos af forlængst afdøde medlemmer. Resten blev smidt ud!

Herefter brød vi murene ned, isolerede ydervæggen, satte nyt loft op, og indrettede et køkken af nuværende størrelse. Dette er senere blevet forbedret til nuværende standard.

Det næste mål var at sælge Stiftelsen. Tidligere bestyrelser havde siden 1941 forsøgt komme af med denne. Blandt andet havde man, i henhold til fundatsen, tilbudt den til Helsingør kommune for en krone, men kommunen havde takket nej.

Lejeindtægterne i Stiftelsen var meget små, hvilket medførte at denne var i stærkt forfald. Eksempelvis betalte de ældre lejere kun 350-400 kr. i husleje pr. kvartal, og selvom alle vi unge, der efterhånden flyttede ind betalte det samme beløb pr. måned, var det ikke nok til at gennemføre en nødvendig renovering af huset. Vi unge havde i fællesskab ombygget det ene vaskehus til fælles badeværelse og indrettet det andet med vakemaskiner og tørretumbler, men da de største lejligheder kun var på ca. 40 m², uden isolering og opvarmet med petroleum, var det ikke lovligt at hæve huslejerne.

Vi tilbød så lejerne, at de kunne danne en andelsboligforening og købe huset til den offentlige vurderingspris: 500.000 kr. Da kommunen tillod at køberne kunne slå 2-3 lejligheder sammen accepterede et flertal af lejerne denne løsning.

Dette var en meget fin løsning, da Sangforeningen derved fik råd til at renovere sanglokalet, med blandt andet isolering, nyt varme / ventilationsanlæg, nye el-installationer, akustikregulerende loft, maling og meget mere.

Helsingør kommune gik ind i projektet ved at stille en arkitekt til rådighed som byggeleder. De betalte desuden halvdelen af omkostningerne på ca. 210.000 kr. mod, at vi lavede en 10-årig aftale for kommunens brug af lokalet.

For Stiftelsens beboere betød købet, at de som andelsboligforening kunne låne penge til ombygning og istandsættelse, hvorfor den i dag fremstår flot med nogle lækre, velindrettede lejligheder.

Der er ikke levnet mig plads til at berette om de mange gode kammeratlige og sanglige oplevelser jeg har haft i Sangforeningen, men een skal dog med.

Episoden ligger ca. 15 år tilbage, og koret var dengang blandt andet kendt for vores meget afslappede forhold til uniformering. Vi havde i forbindelse med et større arrangement sunget i Lyngby Storcenters teaters, hvorfra vi sammen med de andre kor skulle gå til Lyngby rådhus, for at give endnu en koncert. Undervejs passerede jeg et par ældre sangere fra et lokalt kor. De var i fuldt omat med sangerhue, slips, blazer og nypudsede sko. Idet jeg gik forbi i mine cowboybukser og læderjakke hørte jeg den ene udtale: Der er de radder fra Helsingør, for helvede hvor synger de godt!

Med sangerhilsen, Ørn

Er der to sangerbrødre, der står sammen

Sangforeningens nøglepersoner gennem 150 år.

Dirigenter:

1. Musikdirektor F. Wilhelmi
2. Boghandler Wagner
3. Stabsorganist Müller
4. Organist Olsen
5. Musiker Th. Lund
6. Musiker Goele
7. Stabsorganist Grail
8. Kantor Borregaard
9. Postekspedient Bohemann
10. Premierløjtnant L. Fabricius-Beck
11. Musiker Im. Kofoed
12. Organist G. Boesen
13. Organist Otto Just
14. Organist Madsen-Stensgaard
15. Musiker S. Jensen
16. Lærer M. Tølleruphus
17. Lektor Knud S. Lohse
18. Bygningsingenør Poul Nielsen

Knud S. Lohse virkede som dirigent fra 1. august 1953 til 1. september 1978, altså godt 25 år, for at blive afløst af vores nuværende dirigent Poul Nielsen. Altså 16 dirigenter de første 105 år, men de 2 de sidste 45 år! Da koret optrådte på Poppelgårdsanløbet år som, der var dirigentskifte, var de begge tilstede uden at Knud Lohse var klar over hvem Poul var. Det blev han senere på året og de gjorde vi andre så sandelig også. Gid Poul altid vil være dirigent i vores kor!

Formænd:

Det skal bemærkes, at stifteren af sangforeningen, maler Th. Andersen, aldrig se opnåede at blive formand for foreningen. Det er jo heller ikke sikkert at han ønskede det.

Da Stiftelsen senere blev etableret i 1866 blev bestyrelsen for Sangforeningen identisk med bestyrelsen for Stiftelsen og dette navnesammenfald gjaldt naturligvis også formændene, der her nævnes i kronologisk orden:

1848 - 1877	1. Snedkermester Jantzen
1877 - 1884	2. Malermester F.C. Schou
1884 - 1893	3. Hoforganist E. Liebe
1893 - 1897	4. Boghandler J. Wagner
1897 - 1899	5. Kaptajn v.d. Recke
1899 - 1899	6. Konsul og Kjøbmand Ragner Ulstrup
1899 - 1907	7. Overretssagfører P. Holsøe
1907 - 1913	8. Sagfører Maurier
1913 - 1922	9. Sejlmagermester N.J. Petersen
1922 - 1924	10. Glarmester A.J. Ohland
1924 - 1927	11. Blikkenslagermester Georg Poulsen

- 1927 - 1928 12. A. Filboma
 1928 - 1945 13. Malermester Otto Sørensen
 1945 - 1960 14. Murermester E. Grønnemose
 1960 - 1971 15. Malermester Axel E. Jensen
 1971 - 1977 16. Søjlmagermester Frode G. Jacobsen
 1977 - 1978 17. Malermester Axel E. Jensen
 1978 - 1987 18. Skorstensfejer Ørn Simonsen 2)
 1987 - 1988 19. Skibsstyrmontør Ausbjørn Simonsen 2)
 1988 - 1992 20. Skorstensfejer Ørn Simonsen 2)
 1992 - 1994 21. Skibsstyrmontør Ausbjørn Simonsen 2)
 1994 - 22. Forsikringsmægler Ove G. Mikkelsen

2)

Koret har gennem tiderne haft mange brødre som medlemmer, men brødrene Simonsen har markant gjort sig gældende i koret. Ørn og Ausbjørn har på næsten fredelig vis delt formandsposten mellem sig i den turbulente periode 1978 - 94. En tredje brøder Almer, der nu er formand for Våsens Venner i Helsingør, har også været aktiv sanger i koret i en periode. Dette glæder også faderen Herluf, der tidligere var medlem af bestyrelsen i begyndelsen af 1870'erne. Læs mere om familien side 26.

Kasserere:

- 1848 - 1877 1. Købmand F. Reinsholm
 1855 - 1857 2. Købmand F. Joelsen
 1857 - 1863 3. Købmand N.E. Lindhart
 1877 - 1877 4. Bundtmager H. Grosmann
 1877 - 1877 5. Boghandler J. Wagner
 1877 - 1879 6. Købmand P. Lundgreen
 1879 - 1882 7. Fabriksbestyrer V. Svødstrup
 1882 - 1892 8. Hattefabrikant Edv. Olsen
 1892 - 1894 9. Guldsmed Schultz
 1894 - 1902 10. W. Lassen
 1902 - 1905 11. W. Starris
 1905 - 1910 12. Købmand P.L. Nielsen
 1910 - 19?? 13. Inspektør J.G. Petersen
 19?? - 19?? 14. Stabssergent H.P. Hansen
 19?? - 19?? 15. Smedemester Th. Hüssig
 19?? - 1962 16. Snedker G. Grønbeck
 1962 - 1969 17. Revisor Erik Hallqvist
 1969 - 1972 18. Knud Larsen
 1972 - 1974 19. Bent Larsen
 1974 - 1976 20. Poul Erik Juhl Jensen
 1976 - 1976 21. Bent Christiansen
 1976 - 1978 22. Revisor Erling Andersen
 1978 - 1984 23. Ib Buck Poulsen
 1984 - 1985 24. Hans Soelberg
 1985 - 1989 25. Ausbjørn Simonsen
 1989 - 1995 26. Finn Duus
 1995 - 27. Søren Johansen

Helsingørsk Helhedsplan for Sangevnerens stiftelse i Lovdagsvej 69. Der
 ses her Sangevneren i forbindelse af sangforeningens 50 års jubilæum.
 Grundstenen til den vilde del af stiftelsen blev lagt i 1890.